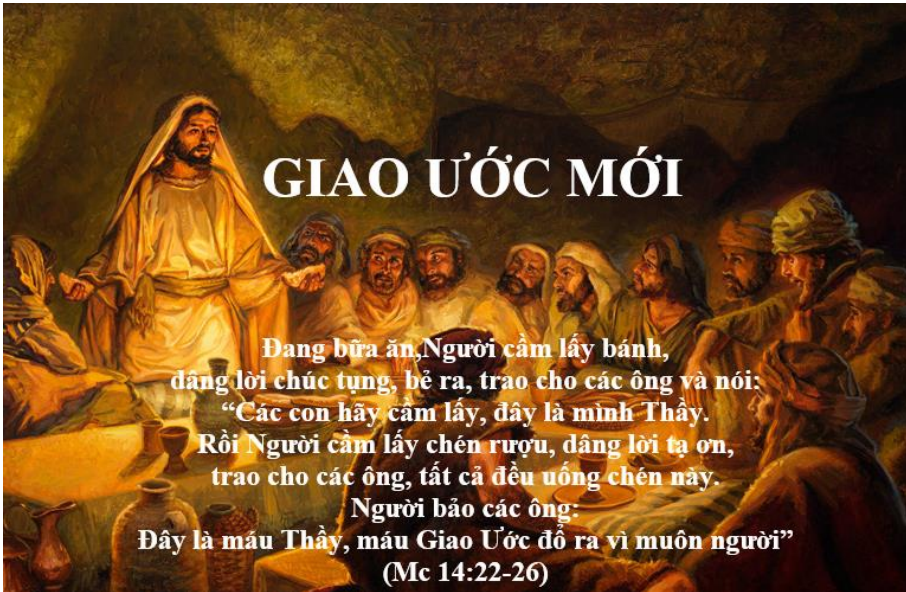

GIAO ƯỚC MỚI

"Tin Mừng Lễ Chúa Nhật hôm nay tường thuật: "Ngày thứ nhất trong tuần Bánh Không Men, là ngày sát tế chiên Vượt Qua, các môn đệ thưa với Đức Giê-su: "Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?" Người sai hai môn đệ đi, và dặn họ: "Các anh đi vào thành, và sẽ có một người mang vò nước đón gặp các anh. Cứ đi theo người đó. Người đó vào nhà nào, các anh hãy thưa với chủ nhà: Thầy nhắn: "Cái phòng dành cho tôi ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ của tôi ở đâu? Và ông ấy sẽ chỉ cho các anh một phòng rộng rãi trên lầu, đã được chuẩn bị sẵn sàng: và ở đó, các anh hãy dọn tiệc cho chúng ta." Hai môn đệ ra đi. Vào đến thành, các ông thấy mọi sự y như Người đã nói. Và các ông dọn tiệc Vượt Qua. Cũng đang bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho các ông và nói: "**Anh em hãy cầm lấy, đây là mình Thầy.**" Và Người cầm chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các ông, và tất cả đều uống chén này. Người bảo các ông: "**Đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra vì muôn người.** Thầy bảo thật anh em: chẳng bao giờ Thầy còn uống sản phẩm của cây nho nữa, cho đến ngày Thầy uống thứ rượu mới trong Nước Thiên Chúa." **Hát thánh vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Cây Dầu.** (Mc 14, 12-16. 22-26)

I- ĐẠI TIỆC THIẾT LẬP GIAO ƯỚC MỚI

Đức Giê su cùng môn đệ ăn lễ Vượt Qua như lệnh Chúa Cha từ trên Núi Sinai đã dạy Môi sẽ truyền cho dân Người phải theo. Lễ Vượt Qua để tưởng nhớ và tạ ơn Thiên Chúa đã cứu dân Người khỏi bị án chết:

"Các người phải lấy ngày đó tưởng niệm,
ngày đại lễ mừng CHÚA đến cứu vượt qua nguy hiểm.
Qua mọi thể hệ chuyển biến đổi thay,
các người phải nhớ lễ này:
tạ ơn CHÚA cứu giống nòi các người.
Đó là luật định đời đời,
các người phải giữ không đời nào quên."

(Xh 12, 12-14)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

1- Tiệc hôm nay là đại tiệc, không phải như tiệc mọi năm thường lệ, bởi đây là tiệc giã biệt. Vì trong bữa tiệc, sau khi tất cả mọi người đã uống chén rượu Thầy trao ban, Đức Giêsu cho các môn đệ hay "*Thầy bảo thật anh em: chẳng bao giờ Thầy còn uống sản phẩm của cây nho nữa*, cho đến ngày Thầy uống thứ rượu mới trong Nước Thiên Chúa."

Vậy là *Người đã sắp đặt chuẩn bị từ trước*. Y lệnh Người dọn, "các ông vào thành, gặp một người mang vò nước đón mình. Các ông liền nói: Thầy nhắn: "Cái phòng dành cho tôi ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ của tôi ở đâu?" Và quả nhiên các ông được dẫn tới một phòng rộng rãi trên lầu, tất cả đã được chuẩn bị sẵn sàng, và các ông dọn tiệc chờ Chúa đến."

Chúa sẽ cho các ông hay *Người bắt đầu bước vào hành trình khổ nạn*. Người sẽ bị bắt giải, bị kết án và chịu sỉ nhục đến chết. Người sẽ trời trăng dãn dò, ký kết Giao Ước Mới. Khi xưa, sau khi rời Núi Sianai diện kiến và nhận lệnh Thiên Chúa, ông Môisê "đọc sách giao ước cho cả dân biết, họ thưa: "Lời CHÚA phán, chúng tôi thâu triệt tuân theo."

"Ông rảy máu lên dân và nói:

"Đây là máu giao ước CHÚA lập với anh em,

Y theo những lời chép trong sách nói trên."

(BAI ĐỌC I: Xh 24, 3-8)

Đó là Giao Ước thời Cựu Ước, Giao Ước Chúa Giêsu ký kết hôm nay là **GIAO ƯỚC MỚI**.

Mới không phải là phá bỏ cái cũ làm lại cái mới. Khi mười một môn đệ đi về Galilêa, đến núi Chúa Giêsu chỉ trước. Người tiến lại nói với các ông: "Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần; *giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con*. Phải chăng là những mệnh lệnh Chúa Cha đã dạy Môisê truyền cho dân chúng? Phải chăng là những giới răn của Bài Giảng Trên Núi? . (Mt 28, 16-20).

Đối mặt với các kinh sư và người Pharisiêu, Người đã chẳng bảo rằng:"Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Môisê hoặc lời các ngôn sứ.? *Thầy đến không phải để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn. Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lễ Luật cũng không thể qua đi được, cho đến khi mọi sự được hoàn thành*. Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời. Vậy, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pharisiêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời. (Mat. 5: 17-20)

2- Tiệc Giao Ước cho ta tưởng niệm cái chết bi thương của "Người thí mạng mình vì bạn hữu".

Roi đòn xỉ vả, khổ hình nhục nhã, máu đầu lã chã, thập giá thương đau, giấm chua đắng chát, tiếng đống đinh chan chát, lưỡi đồng đâm sâu tàn ác, còn cảnh nào bi đát nữa hơn? Môn đệ Người đâu hết để Người cô đơn? Sao chỉ còn Gioan với Mẹ Người? Có nhìn thấy chẳng Mẹ rất thánh đồng Trinh?

Dưới chân thập giá nhục hình,
Nhìn Con, Mẹ đứng lặng thinh âu sầu,
Công trình cứu thế nhiệm màu,
Mẹ cùng Con Mẹ dự phần đồng công.

Con Mẹ tha tha thiết trời trăng
Đàn con diễm phúc Mẹ hằng chở che.
:: Cong Giao Viet Nam ::

Vấn tiệc, Đức Giêsu hát Thánh Vịnh rồi "cùng các môn đệ ra núi Cây Dầu".

Trong bài giáo lý thứ 25 về cầu nguyện, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI giải thích đó là *Người hát Thánh Vịnh vui mừng, những Thánh Vịnh cảm tạ Thiên Chúa* đã giải thoát dân Israel khỏi ách nô lệ và cầu xin Ngài giúp đỡ giữa những thử thách và đe dọa luôn luôn mới của thời đại. Ngài nói khi Chúa Giêsu cầu nguyện: "Con đường dẫn đến vườn Cây Dầu của Chúa Giêsu đầy những lời diễn tả làm cho người ta cảm nhận được Người đã cận kề cái chết và tiên báo việc phân tán của các môn đệ...Người đem các ông Phêrô, Giacôbê và Gioan đi theo. Người bắt đầu cảm thấy hải hùng xao xuyến. Người nói với các ông, 'Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức.' (Mc.14: 33-34). Chúa Giêsu, một lần nữa, tự diễn tả bằng ngôn ngữ của Thánh Vịnh: 'linh hồn thầy buồn rầu' là một cụm từ của Thánh Vịnh 43:

"Hồn tôi ơi! Sao người thốn thức,
Xót phận mình ảm ức mãi thôi?
Hãy trông cậy Cha mà thôi!
Tôi còn được ngợi khen Người phải chăng?
Người là Thiên Chúa vĩnh hằng,
Là nguồn cứu độ vui mừng của tôi.
(Tv. 43:5)

"Quyết tâm 'đến nỗi chết được' nhắc đến một tình trạng được kinh nghiệm bởi rất nhiều sứ giả của Thiên Chúa trong Cựu Ước và được diễn tả trong lời cầu nguyện của họ...Ông Môisê đã cảm thấy một thử thách bi thảm khi ông dẫn dắt dân Israel trong hoang địa, và ông đã thưa cùng Thiên Chúa. 'Con không thể gánh vác dân này một mình được nữa, vì chúng quá nặng nề cho con! Nếu đây là cách Ngài đối xử với con, thì xin làm ơn giết con ngay đi, để con không còn phải đương đầu với cảnh khốn nạn này nữa!' (DS 11:14-15). Chúa Giêsu sắp mình xuống đất, là một tư thế cầu nguyện diễn tả sự vâng phục Thánh Ý của Thiên Chúa, tin tưởng phó thác cho Thiên Chúa. Rồi Chúa Giêsu xin Chúa Cha rằng, nếu có thể được, thì xin cho Người qua khỏi giờ này. *Đó không chỉ là sự sợ hãi và thống khổ của một người trước khi chết, nhưng còn là một biến động nội tâm của Con Thiên Chúa, Đấng thấy sức nặng của sự dữ khủng khiếp mà Người phải tự mình gánh lấy để thắng vượt nó, để tước đi quyền lực của nó.*" Chúa Giêsu tiếp tục cầu nguyện: "Abba, Lạy Cha! Mọi sự đều có thể được đối với Cha, xin cất chén này khỏi con. Nhưng xin đừng theo điều con muốn, mà theo điều Cha muốn!" (Mc 14:36) Sách Tổng Lược Giáo Lý của Giáo Hội Công Giáo dạy rõ ràng: "Trong cơn hấp hối nơi vườn Giết-sêmani, cũng như qua các lời cuối cùng trên Thánh giá, *lời cầu nguyện của Chúa Giêsu mạc khải chiều sâu thâm của lời cầu nguyện trong tình con thảo của Người.* Chúa Giêsu chu toàn ý định yêu thương của Chúa Cha và mang lấy trên mình Người tất cả âu lo của nhân loại, tất cả mọi lời van xin và chuyển cầu của lịch sử cứu độ. Người dâng lên Chúa Cha, Đấng đón nhận những lời cầu nguyện ấy và đáp lại một cách vượt quá sự chờ mong, bằng cách làm cho Chúa Giêsu từ cõi chết sống lại." (Số 543). Thực ra, ***'không có chỗ nào khác trong Thánh Kinh chúng ta có thể nhìn sâu vào mẫu nhiệm của Chúa Giêsu bằng trong lời cầu nguyện trên Núi Cây Dầu.'***" (Chúa Giêsu Nazareth II, 177). [[BÀI GIÁO LÝ THỨ 25 CỦA ĐTC BÊNÊĐICTÔ XVI VỀ CẦU NGUYỆN - Giáo Phận Đà Lạt \(giaophandalat.com\)](#)]

II- GIAO ƯỚC MỚI, MÀU NHIỆM TÌNH YÊU

1- Yêu là cho đi.

Người Tây Phương nói thế. Dân gian Bách Việt bảo rằng:

“Yêu nhau mấy núi cũng trèo,
Mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua”

Sức mạnh của tình yêu là như vậy. Nhưng làm sao sánh được tình yêu của Thiên Chúa, bởi “Thiên Chúa là Tình Yêu”:

Chúa thương tạo dựng con người
Cho mang hình ảnh tuyệt vời của Cha.

Vâng, lạy Cha! Chúng con được Cha thông chia bản tính thiêng liêng Thần Khí, thâm ý Cha muốn con cái Cha hưởng phúc viên mãn trường sinh. Cha yêu chúng con khôn xiết kể. Lòng Cha yêu thể gian chẳng thể cân đong. Cha không muốn chúng con mất phúc thiên cung. Cha ban cho thể gian Con Một Cha nhập thể, mặc lấy thân xác phàm nhân, để cùng chúng con đồng cam cộng khổ, để rao giảng tình Cha và dạy dỗ chúng con, để chuộc tội chúng con bằng roi đòn xỉ vả, bằng khổ hình nhục nhã, bằng tử giá tử bi. (1)

Sách Thánh có lời chép: *“Thiên Chúa yêu thương thể gian đến nỗi đã ban Con Một để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời.* Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người xuống trần gian không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người mà được cứu độ” (Ga 3,16-17).

Chúa Giêsu Con Cha, xuống thể gian cho chúng con được tái sinh trong nước thanh tẩy, trong Lửa Thánh Thần. Yêu, xin mặc xác phàm trần, Người yêu thể gian vô ngần vô hạn. Yêu đến tận cùng cạn kiệt. Yêu, chẳng thiết mạng mình. Yêu, hy sinh cho tất. Yêu, gục ngất trút tàn hơi. Yêu, vui lòng chịu chết như lời Thánh Phaolô giảng cho tín hữu Philipê: “Đức Giê-su vốn dĩ là Thiên Chúa, lại không quyết giữ địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, lại trút bỏ vinh quang của Thiên Chúa, lại còn mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống người phàm như chúng ta. Ngài còn hạ mình vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết và vui lòng nhận lấy cái chết ô nhục trên thập giá.” (Pl 2,6-8). Chính Người đã xác nhận như thế: “Mạng sống của tôi, không ai lấy đi được, nhưng chính tôi tự ý hy sinh mạng sống mình. Tôi có quyền hy sinh và có quyền lấy lại mạng sống ấy. Đó là mệnh lệnh của Cha tôi mà tôi đã nhận được.” (Ga 10,18).

2- Yêu là phục vụ.

Khi đã cho hết vì yêu thương, thì màng chi ngói vị tuyệt đỉnh tối cao khôn lường. *Trong đại tiệc thiết lập Giao Ước Mới, Chúa Giêsu đổi lấy phận hèn tôi tớ.* (Phil 2,7). Đang ăn giữa chừng, Người bỏ đó, cởi áo ngoài trút bỏ vinh quang Thiên Chúa, quỳ xuống đất trong thân phận loài người hèn mọn, Người làm chuyện ngược đời, rửa chân cho các môn sinh. Ông Phêrô chối từ phản đối: “*Lạy Thầy, Thầy rửa chân cho con sao? ... Không đời nào để Thầy rửa chân con*”. Nhưng Chúa bảo: “*Nếu không để Thầy rửa chân con, con sẽ không được dự phần với Thầy*” (Ga 13,14-15). Sợ mất dự phần, Phêrô ngoan ngoãn vâng theo. Người rửa chân cho hết mọi người chẳng trừ một ai, ngay cả kẻ tội lỗi bất xứng là Giuđa, Người biết hẳn sẽ phản bội. Xong việc, Người mặc áo trở lại, về chỗ cũ, trong cương vị Thầy dạy, Người ban lời giáo huấn: “Các con có hiểu biết việc Thầy vừa làm cho các con chẳng? Các con gọi Ta là Thầy và là Chúa thì phải lắm, vì đúng thật Thầy như vậy. Vậy nếu Ta là Chúa và là

Thầy mà còn rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. *Thầy đã làm gương cho các con, thì các con cũng bắt chước mà làm như Thầy đã làm cho các con.*" (Ga 13,15).

Hai ông Gia-cô-bê và Gio-an hỏi Đức Giê-su: "Thưa Thầy, chúng con muốn Thầy thực hiện cho chúng con điều chúng con sắp xin đây." Người hỏi: "Các anh muốn Thầy thực hiện cho các anh điều gì?". Các ông thưa: "Xin cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang." Đức Giê-su gọi các ông lại và nói: "Anh em biết: những người được coi là thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân. Nhưng giữa anh em thì không được như vậy: ai muốn làm lớn giữa anh em thì phải làm người phục vụ anh em; ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ mọi người. *Vì Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người.*" (Mc 10: 35-37; 42-45)

Theo tục lệ xưa, tôi tớ phải rửa chân cho chủ. Chúa Giêsu đã làm công việc của tôi tớ. Để cập tinh thần phục vụ, Người đã dùng dụ ngôn hỏi các môn đệ: "Ai trong anh em có người đầy tớ đi cày hay đi chăn chiên, mà khi nó ở ngoài đồng về, lại bảo nó: "Mau vào ăn cơm đi", chứ không bảo: "Hãy dọn cơm cho ta ăn, thắt lưng hầu bàn cho ta ăn uống xong đã, rồi anh hãy ăn uống sau!?" Chẳng lẽ ông chủ lại biết ơn đầy tớ vì nó đã làm theo lệnh truyền sao? Đối với anh em cũng vậy: khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy tớ thôi." (Lc 17,7-10) Chúa Giêsu khuyên mỗi người hãy tự nhận mình là đầy tớ vô dụng, không làm được gì, *Người thiết tha mời gọi mỗi người hãy có tinh thần khiêm tốn như Người.*

3- Yêu là hiệp nhất, là kết hợp trong bí tích Thánh Thể.

Chúa Giêsu yêu thế gian đến nỗi tụy đã về trời, nhưng **Người còn ở lại trong bí tích Thánh Thể**, để kết hợp với chúng ta như Người đã khẳng định với các môn đệ: "Thầy đi dọn chỗ cho các con, Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy ở đâu, thì các con cũng ở đó." (Ga, 14: 2-3). Người cầm chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các ông, và tất cả đều uống chén này. Người bảo các ông: "**Đây là máu Thầy, máu Giao Ước đổ ra vì muôn người.** Thánh Thể chính là lương thực nuôi sống linh hồn chúng ta.

Trong bí tích Thánh Thể, **Người hiện diện thực sự với Mình và Máu**, với cả nhân tính và thần tính của Ngài. Người hiệp nhất để tất cả nên một, *"như Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con, đã yêu thương họ như đã yêu thương con"*. (Ga 17, 17-23). *Người muốn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế.* (Mt 28, 16-20). Người muốn chúng ta nên một là đòi chúng ta phải yêu thương nhau như Người đã yêu thương ta. Vì Người đã không còn coi ta là tôi tớ nữa, mà coi là bạn hữu, nên *"Thầy truyền cho các con điều này là các con hãy yêu mến nhau"* (Ga, 25: 9-17).

Trong thư gửi tín hữu Côrintô thánh Phao-lô viết: "Thật vậy, điều tôi đã lãnh nhận từ nơi Chúa, tôi xin truyền lại cho anh em: trong đêm bị nộp, Chúa Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng tạ ơn, rồi bẻ ra và nói: "Anh em cầm lấy mà ăn, đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em; *anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy.*" Cũng thế, cuối bữa ăn, Người nâng chén và nói: "Đây là chén Máu Thầy, Máu đổ ra để lập Giao Ước Mới; mỗi khi uống, *anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy.*" Thật vậy, cho tới ngày Chúa đến, mỗi lần ăn Bánh và uống Chén này, là anh em loan truyền Chúa đã chịu chết. (1Cr 1:23-26).

“Hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy!”. Cho nên *hy tế Chúa Giêsu dâng lên Chúa Cha trên Núi Sọ, được lập lại hằng ngày trong thánh lễ misa, qua tay linh mục chủ tế là chiếu ảnh của Đức Kitô (Alter Christus) trên thánh giá.*

* Khi nhập lễ, cùng với linh mục đọc kinh Cáo Mình ăn năn tội, xin Chúa rủ lòng thương xót, ta tham dự việc Chúa Giêsu khiêm hạ xin vâng Chúa Cha, mặc lấy thân nô lệ, chấp nhận làm kẻ phạm trần và sửa soạn nhắp chén đắng bước lên Núi Sọ.

* Chúa Giêsu lên Núi Sọ, linh mục chủ tế bước lên Bàn Thánh đọc kinh Tin Kính, ta cùng hiệp thông với Mẹ Maria tuyên xưng niềm tin sống động và tuyệt đối nơi Thiên Chúa Ba Ngôi, niềm tin đã thể hiện ngay từ thuở Mẹ đầu thai vô nhiễm được Thiên Chúa tiền định đồng công với Ngôi Lời Nhập Thể. Cho nên, nhờ Thánh Thần hiện xuống, Mẹ cùng với Hội Thánh tiên khởi và với Giáo Hội tông truyền, đọc kinh Tin Kính tuyên xưng niềm tin. Giáo Hội khẳng định và truyền dạy xác tín mẫu nhiệm Nhập Thể, cho nên mọi người cùng bái gối cúi đầu khi linh mục chủ tế đọc tới câu *“Bởi phép Đức Chúa Thánh Thần, Người đã nhập thể trong lòng Trinh Nữ Maria, và đã làm người.”*

* Sau khi dâng bánh và rượu, linh mục chủ tế đọc lời truyền phép, nhờ quyền năng Chúa Thánh Thần, bánh và rượu trở nên Mình và Máu thật của Chúa Giêsu Kitô. Chủ tế lập lại lời Chúa Giêsu trong bữa tiệc ly già biệt: *“Đây là Mình Thầy sẽ bị nộp vì các con... Đây là chén Máu Thầy, máu giao ước mới và vĩnh-cửu sẽ đổ ra cho các con và nhiều người được tha tội! Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy!”*, rồi bánh và rượu thánh được nâng cao cho mọi người chiêm ngưỡng tôn vinh Thánh Thể. Lúc này ngài cầm trong tay con người thực sự của Chúa Kitô mang thiên tính ẩn mình trong hình bánh và rượu được thánh hiến mà ngài sẽ đem đến cho mọi người chờ được đón rước Chúa. Vì vậy ngài bái gối thờ lạy Thánh Thể hiện hữu trên bàn thờ. Sau đó ngài dang tay cầu nguyện và mời gọi cộng đoàn: *“Anh em hãy cầu nguyện để hy lễ của tôi và của anh chị em được Thiên Chúa là Cha toàn năng chấp nhận!”*. *Đó là lễ vật của cả nhân loại dâng lên Thiên Chúa Cha. Lễ vật ấy là chính Thánh Thể Chúa Giêsu trên đời Can-vê.*

“Đây là mẫu nhiệm đức tin!”. Hưởng ứng lời chủ tế, cộng đoàn *tuyên xưng “loan truyền việc Chúa chịu chết và sống lại cho tới khi Chúa đến”*, chính là hình ảnh sống động nơi *“các tín-hữu chuyên-cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng”* cùng với Mẹ Maria và các môn đệ kể từ khi Chúa phục sinh và Thánh Thần Chúa hiện xuống với các tông đồ có Mẹ hiện diện (Cv 2, 42). *Rồi đón rước Chúa vào lòng mình, người tín hữu lập lại niềm xác tín mẫu nhiệm phục sinh, thưa “Amen” khi thừa tác viên trao Thánh Thể Chúa “Đây là Mình Thánh Chúa Kitô”*.

Lời thưa “Amen” cũng là lời Mẹ cất tiếng “xin vâng” trong suốt hành trình đức tin tiền định của Mẹ, từ khi Mẹ đón nhận Ngôi Lời Nhập Thể cho đến khi Mẹ đứng nhìn Con mình trên tử giá “xin vâng” nhận uống chén đắng chung với Con mình khi Người trút lời cuối cùng trên tử giá dang tay:

“Xin vâng uống giấm đắng này,
Cho con hết khát, con nay vện tròn.”

Lời thưa “Amen” cũng là lời Mẹ cất tiếng “xin vâng” nhận lấy trách-nhiệm làm Mẹ Gioan, gìn giữ Giáo Hội trong tình mẫu tử khi Con Mẹ trắng trời:

“Gio-an đây chính con Bà,
Này Gio-an hỡi, đây là Mẹ con!”

::: Cong Giao Viet Nam :::

Đôi khi trong thánh lễ, tín hữu cũng được uống Máu Thánh Chúa. Đây là Máu Chúa đổ ra trên thánh giá. Khi Người trút tàn hơi, quân dữ còn bồi thêm lưỡi đòng vào nường long Chúa cho *máu và nước huyết tương* tuôn trào. Hèn chi, uống Máu Thầy, con thấy hơi mẩn mẩn. (2)

Hồn tôi ơi,
Con xin được uống máu Thầy,
Uống say tình Chúa cao vời mệnh mỏng.
Xin cho nước cạnh nương lòng
Để con tẩy rửa sạch trong tâm hồn.
::: Cong Giao Viet Nam :::

Con uống máu Thầy, con được muối ướp hồn con. Muối rửa sạch vết thương, vết thương thân xác, vết thương của tâm hồn tội lỗi. Như hạt muối tan trong đại dương, con sống trong Ngài, Ngài ở trong con, trong bí tích Thánh Thể nhiệm mầu, bí tích chan hoà lòng Chúa Xót Thương. (3)

LỜI NGUYỆN

- Lạy Chúa.

Con xin giữ muối trong lòng,
để con ướp mặn cho nòng hồn con,
đem yêu thương kết tương thân,
cùng nhau hoà thuận chứng nhân của Ngài. (Mc. 9. 50)
Chúa ơi, con hiểu được rồi,
Con là muối ướp cho đời tốt tươi.
Con hoá thân nhờ Mặt Trời, Gió thổi:
Không có Ngài, không vượt nổi đại dương.
Từ lòng đất, con được dạy phải khiêm nhường mãi mãi.
Trong biển đời, con quên mình, dẹp tự ái ghen tương,
Con hy sinh để con biết nhịn nhường.
Con là kết tinh của đời lao công sớm tối.
Con là kháng sinh cho khỏi hư thối cao lương.
Con băng lạnh, xoa dịu những vết thương nhức nhối.
Con ướp mặn cho lòng người đậm nỗi yêu thương.
Con là tác nhân cho sức sống tăng cường đổi mới.
Con giữ gìn cho lửa hồng được cháy mãi triền miên.
Tình Ngài là Lửa siêu nhiên,
Lời Ngài giao ước, con nguyện kiên trung.
Con xin giữ muối trong lòng,
Thời gian, thử thách chớ hòng nhạt phai.
Con xin giữ muối lâu dài,
Con đem rắc muối Lời Ngài nơi nơi. (3)
Con xin ghi lời Cha bi ai khôn tả:

*"Cha van con nhìn lên Thánh giá,
Ngắm nhục hình, con có đau không?
Con nhìn đây, dấu cạnh nương lòng,
Ai đâm Cha? Lòng Cha xót quá!
Cha xót xa, nào con đâu biết!
Gọi con nhiều, con vẫn giả điếc
Để tìm Cha vẫn hằng héo khô,
Sao con nở tẻ đến bao giờ?"*

Sao con nỡ tẻ đến bao giờ?
Cha thương con, lòng con sao thấu?
Vẫn mong con quay gót về đây,
Cha sẵn sàng nhận con yêu dấu.
Trong tối tăm, con vẫn cuồng say,
Khổ nạn này còn đây đôi máu,
Xỉ nhục Cha, còn nữa hay sao?
Sao con nỡ tẻ đến khi nào?

*"Cha van con nhìn lên Thánh giá,
Ngắm nhục hình, con có đau không?
Con nhìn đây, dấu cạnh nương-long,
Ai đâm Cha? Lòng Cha xót quá!
Cha xót xa, nào con đâu biết!
Gọi con nhiều, con vẫn giả điếc
Để tim Cha vẫn hằng héo khô,
Sao con nỡ tẻ đến bao giờ?"*

Sao con nỡ tẻ đến bao giờ?
Cha thương con, ngày đêm che chở
Dắt con đi qua chốn bùn nhơ,
Cho tất cả tình Cha muôn thuở
Cha dưỡng con bằng Máu Mình Cha.
Vẫn để dành phần con một chỗ,
Muốn được con ở mãi bên Cha,
Sao con chẳng từ bỏ quân tà?"
=> <https://youtu.be/py8y14h3E84>

CHÚ THÍCH

(1) Trích bài "Suy niệm Kinh Lạy Cha", xin xem phần phụ trương trong sách CHÂM NGÔN VÀ KHÔN NGOAN ĐIỂN CA,

http://www.congiaovietnam.net/upload/article/f_1431557826.pdf

(2) Máu gồm hai thành phần chính là tế bào máu và *huyết tương*. Huyết tương chứa 90% nước về thể tích, nhiều chất dinh dưỡng gồm kháng thể, các yếu tố đông máu, protein, *muối khoáng và nước*. Khi máu chảy ra, *máu có vị mặn* là do có chứa natri (Na⁺) và clo (Cl⁻). Nó cũng giữ vai trò trong duy trì điện thế tế bào và dẫn truyền xung động thần kinh. Tuy nhiên, khi máu chảy ra, không thể cảm nhận trực tiếp vị mặn của máu, chỉ có thể cảm nhận được hơi *mặn mặn*.

(3) Sách Con Xin Làm Kiếp Phù Sa, bài 17 "Con Xin Làm Muối Cho Đời" trang 54

[::: Cong Giao Viet Nam :::](http://www.congiaovietnam.net)

Ben. Đỗ Quang Vinh